

פרשת ויקהל-פרה ~ כ"א אדר תשפ"ה ~ גליון תק"ג - שנה י"א

זהלכתא בנחמנ

שאלות ותשובות

בספר הקדוש ליקוטי
מוהר"ן עפ"י ספה"ק
ליקוטי הלכות ועוד
ספרי תלמידי רבינו
הק' וכן לפי דברי צדיק
דורינו מודינו הרב
שליט"א

מס' גיטין לד:

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"ג הרה"ח ר' משה בן ר' שמוען דוב זצ"ל
והנחתו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

~ המשך תורה ה' ח"א - "בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני וגו'" (תהלים נ"ח) ~

מז. רבנו הקדוש זי"ע ועבי"א אומר כדי לזכות לשמחה שהעיקר הוא בלב צריך לפשט עקמומיות שבלב, וזה ע"י
הקול שאדם מוציא בכח תפילתו שזה בחי' "רעמים", וכמ"ש
חז"ל לא נבראו רעמים אלא לפשט עקמומיות שבלב, וכן
מביא רביה"ק הפסוק "פי ידבר חכמות והגות לבי" וגו', היינו
שנתעורר עי"ז הרעם נתעורר הלב כמו שאמרו קול מעורר
הכוונה עי"ש (באות ג'). מה כותב רבינו הק' עוד שצריך
שיהיה הקול מעורר הכוונה?

וזה שאמרו חז"ל (ברכות ו:): מי שיש בו יראת שמים דבריו
נשמעים - כי מי שיש בו יראה קולו נעשה רעמים, כי רעם
מסטרא דיצחק, כמו שכתוב "ורעם גבורותיו" - ועי"ז דבריו
נשמעים - היינו משתמע קלא לבריתא - כי תמן תליא שמיעה
כמו שכתוב (חבקוק ג') "ה' שמעתי שמעך יראתי".

יז. איזה מאמר מוזה"ק רבינו הק' עוד מסמך לזה?

וזה פירוש (תהלים ק"ג) "גבורי כח עושי דברו לשמוע בקול
דברו" איתא בזה"ק (לך לך צ.). זכין למשמע קלין מלעילא -
היינו ע"י הגבורות נעשה רעמים - ועי"ז הלב שומע - והיינו
"והגית לבי תבונות, וכמו שכתוב (מלכים א' ג') "ונתת לעבדך לב שומע" - וגם דבריו נשמעים לבריתא - וזהו
"לשמוע בקול דברו".

בס"ד בר"ה

הכנה ראויה לליל הסדר הבעל"ט

לומר "תפלה לעני" לחג הפסח

מדברי הצה"ק כ"ק האדמו"ר מאמשינוב
שליט"א: בתפילות אלו (התפילות שמורינו
הרב שליט"א חיבר על כל המועדים והחגים וכן
על כל עניני עבודת השי"ת) יש בהם עמקות
גדול וצריך ללמוד אותם בעיון עם חברותות,
(סיפר אחד מבאי ביתו של כ"ק האדמו"ר
שראה אותו בערב ת"ב עוסק בתפילות על
ת"ב שעות על שעות).

אפשר להשיג בחנות ספרים עין יעקב
וכן בחצר ביהמ"ד "שובו בנים"
בעת תפילת מעריב.

~ שבחו של צדיק ~

(מתוך ספר 'שבחו של צדיק' - ליקוט נפלא מדברי צדיקי הדורות זי"ע ועבי"א בגדולת נוראות רבינו הקדוש הננמ"ח זי"ע ועבי"א
שליקט הרה"ח רח"ש ראמנבערג שליט"א מחשובי חסידי ברסלב)

הצה"ק רבי יצחק מאיר מגור זי"ע ועבי"א - בעל ה'חידושי הרי"ם'

(ליום היארצייט - כ"ג אדר)

זקני חסידי גור מספרים כי פעם בעת היות הרה"ק בעל "חידושי הרי"ם" בשמחה כל שהיא (כמדומה
שהיתה זו ברית מילה) ביקש הוא שיביאו לו איזה ספר שיזדמן להם בכדי לעיין בו. הללו
מצאו את הספר הק' "סיפורי מעשיות" והגישו לו אותו. ה"חידושי הרי"ם" לקח את
הספר והתעמק בו מאד כשהוא עומד עם רגל אחת על הארץ ועם רגלו השניה על הספסל,
וכך עבר כמעט על כל הספר. משהגיע למעשה הנורא של הז' בעטלער'ס, סגר האדמו"ר
את הספר ואמר בזה"ל: "ביז אהער האב איך נאך עפעס פארשטאנען, וייטער ווייס איך
שוין גאר נישט" [עד כאן עוד הבנתי משהו, הלאה איני יודע כבר כלום]. (ויש אומרים
שאמר כי מי שמבין את המעשה הזה של הז' בעטלער'ס, יכול לדעת את קץ הגאולה).

הגאון החסיד ר' גד'ל אייזנר מגדולי המשפיעים בעדת חסידי גור אמר להג"ר ר' לייביש לנדסמן שליט"א
שהחידושי הרי"ם התבטא פעם על רבינו זי"ע שהוא 'חד בדרא'.

להרגיש בין קודם גזר דין לאחר גזר דין

יש תפילה לפני גזר דין ויש תפילה לאחר גזר דין, איך נדע מה לפני גזר דין ומה לאחר גזר דין. אם אני בשמחה אדירה, בהתלהבות, בא איזה התלהבות מלמעלה, סימן שעכשיו הכל נמתק. אבל אם אדם מרגיש קושי בתפילה, סימן שיש גזרי דין קשים על העולם, ואז ישמח את עצמו בניגונים ושירים וישתדל בשמחה, כי זה שלא להתפלל בשמחה זה מראה שיש איזה גזר דין על העולם.

כי יש קומה שלמה עם כל העולמות, יש קומת אדם קומת עולם קומת שנה עולם שנה נפש הם מקבלים את החיות מהמצוות, "וכל מעשהו באמונה" "כל מצוותיך אמונה". והקדוש ברוך הוא הוא אחדות פשוט עם כל המצוות. ועל יד כל מצוה ומצוה מורידים השגחה לעולם.

וכשמעשה הקדוש ברוך הוא כתיקונן וכסדרן, אזי הקדוש ברוך הוא משמח בהם ומתענג בהם, כמו שכתוב "ישמח ה' במעשיו". ומתענג עם כל העולם שברא. כל כך עולם יפה, כל כך הרבה גויים ויהודים כדי שכלם יחיו בשלום, ושיהיה רק שמחה בעולם, וכלם יחיו בבריאות בחיים ארוכים טובים ושלום.

הקב"ה ברא עולם לא כדי שאנשים ימותו חס ושלום, אלא הוא רוצה לשמוח עם העולם שלו. כמו אדם שעשה איזה כלי יפה, משחק חשמלי יפה, משחק אלקטרוני יפה, הוא רוצה שישמרו את זה, הוא רוצה שישחקו בזה שהמשחק יחזיק מעמד שנים על שנים, בעל מלאכה עושה כלי הוא רוצה שהכלי יהיה שלם, שלא ישרבו לו אותו.

השם רוצה שנשמור על העולם שלא ישבר, שלא ימותו אנשים לפני זמנם, ואיך שומרים על העולם? הרבי אומר על ידי השמחה של הקדוש ברוך הוא שמלובשת במצוות. כי הם אחדותו, הם אחדותו של השם יתברך. ומי שעשה מצוה בשמחה מהמצוה בעצמה שנכנס בשמחה שבמצוה, הוא נכנס בשמחתו של הקדוש ברוך הוא, אדם שמח הוא שמח עם הקדוש ברוך הוא, הוא מרגיש את הקדוש ברוך הוא, הוא שמח עם הקדוש ברוך הוא.

אדם צריך להרגיש שיש הקדוש ברוך הוא בעולם, מלא כל הארץ כבודו, אם אדם זוכה לשמוח עם הקדוש ברוך הוא עושה את המצוה בשמחה מהמצוה בעצמה, הוא נכלל בשמחה של הקדוש ברוך הוא ששמח במעשיו. ישמח ישראל בעושי. בגלל שהוא שמח, הוא עושה כל מצוה בשמחה אדירה אז הוא ממתיק את כל הדינים שבעולם.

כשיש איזה צער בעולם אז נגרע משמחתו של הקדוש ברוך הוא, זה מצער את הקדוש ברוך הוא, הגמרא אומרת שאדם מצטער השכינה אומרת קלני מראשי קלני מזרועי.

ולפי איך שמרגיש בראש בידים ברגלים, לפי איך שמרגיש כל מיני אברים על ידי זה יכול לדעת מה עומד לקרוא בעולם, אם מרגיש בידים עומד לקרות בחלק הזה של העולם. אם ברגלים עומד לקרות בחלק הזה של העולם. כל הצדיקים האמיתיים לפי מה שקורה באברים שלהם הם יודעים כל מה שהולך לקרות בעולם.

הרבי אומר אם אדם לא מתפלל בשמחה, שידע שיש איזה גזר דין על איזה חלק בעולם. ואדם יכול לדעת לפי האיברים שלו מה הולך לקרות בעולם. על ידי השמחה שלו, לפי האברים שלו איך שהוא שמח איך שהוא רוקד איך שהוא מתפלל בשמחה בהתלהבות הוא יכול לדעת.

~ מילתא דבדיחותא ~

רבנו הקדוש הזהיר מאד על השמחה ואמר שמגדול התנבחות המלחמה אי אפשר לשמוח רק ע"י 'מילתא דשמותא' ואמר שצריך שלשה תנאים לזה, א. לא לפגוע בשום בריה, ב. שלא יהיה ניבול פה ח"ו, ג. ולא לחשוב להתנאות בזה.

בזכות נשים צדקניות נגאלו - ועתידין להגאול

ידוע הטירחא העצומה שטורחים הנשים צדקניות בנקיון הבית מחמץ, וכבר מבואר ברמ"א שאסור לולול בזה. ויש סיפור על אחד מגדולי ישראל שראה כיצד הרבנית טורחת לנקות הידית של הדלת, ואמר לה שעפ"י שו"ע לא צריך כ"כ למרוח ע"י, וצעקה מעומק נפשה "אם נלך עם השו"ע שלך אזי נאכל חמץ בפסח - וכן יש אימרא אם היו הנשים צריכות לבנות הסוכה והאנשים לנקות לפסח, היו שניהם מתחילים ביום של בדיקת חמץ האנשים בנקיון הבית - והנשים כבר בבניית הסוכה.

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"נ הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל
וונתנו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

פרשת ויקהל-פרה ~ כ"א אדר תשפ"ה ~ גליון תק"ג - שנה י"א

שפ"ר אמר נחמני

(מ"מרא דרב"א במסכת נדרים דף נ"ד ע"ב)

שאלות
ותשובות
בפירוש רש"י
על פרשת השבוע
(לקוחים מהספר
"משה שפיר קאמרת")

ה. "ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה ה' וגו', מה כוונת הכתוב בזה שכתוב "זה הדבר אשר צוה ה' וגו'?" (הרי כבר כתוב למעלה "אלה הדברים אשר צוה ה' וגו'" - שי למורא עפ"י ביאורים).

זה הדבר אשר צוה ה' - "לי לאמר לכם", (כי למעלה מוסב גם על אזהרת שבת וזה היה ציווי גם למשה, וכאן מדובר על מלאכת המשכן וזאת צוה ה' למשה לומר לישראל אבל משה אינו בכלל הציווי על מלאכת המשכן - עי' רש"י פקודי ל"ט ל"ג, כי משה לא חטא בעגל - שי למורא עפ"י ביאורים).

ו. "כל נדיב לבו" יביאה וגו', מה הכוונה?

על שם שלבו נודבו קרוי "נדיב לב", (נדיב לב' הוא שם התואר לאדם, והוא"ו של 'לבו' כמו "בנו בעור" - עפ"י גור אריה).

ז. "את המשכן את אהלו ואת מכסהו", מה קרוי "משכן", ומה "אהלו", ומה "מכסהו"?

"המשכן", יריעות התחתונות הנראות בתוכו קרויים משכן. "אהלו", הוא אהל יריעות עזים העשוי לגג. "מכסהו", מכסה עורות והתחשים.

ח. "ואת פרכת המסך", מה הכוונה?

"פרכת המחיצה", כל דבר המגן בין למעלה בין מכנגד קרוי "מסך" ו"סכך", רש"י מביא את הפסוקים וכן "שכ"ת בעדו" (הגנת עליו, כאילו גדרת עליו ועל ביתו מסביב לבלתי תת את הרעה לקרב אליהם - מצודת דוד איוב א' י'), וכן "הנני שך את דרכך" (הנני גודר את דרכך בקוצים שלא תוכלי לעבור, שך' לשון סגירה וגידור - עפ"י רש"י ומצודת דוד הושע ב' ח').

ט. "לחם הפנים", למה נקרא כך?

כבר פירשתי על שם שהיו לו פנים לכאן ולכאן, שהיה כמין תיבה פרוצה, (עי' שי למורא שכוונת רש"י לפרש למה צריך על זה חכמי לב לעשות הלחם, מכיון שהיתה בזה אומנות מיוחדת, וכן מובא בגמרא יומא דף ל"ח. שהיו משפחת בית גרמו מומחים לזה שלא היו נמצאים אומנים כמותם - עפ"י משכיל לדוד).

מי שמעוניין בשאלות מתחילת הפרשה אפשר לקבל בישיבת ברסלב עיר העתיקה וכן אצל הרב אהרן שושן הי"ו בחצר ביהמ"ד ברחוב עירו הנביא

א. "ויקהל משה את כל עדת בני ישראל" וגו', בפרשה הקודמת כתוב שמשה ירד מהר סיני (ביום הכיפורים - רש"י שם) וכל ישראל נגשו אליו ויצום את כל אשר דבר ה' (פסוק כ"ט ל"ב), א"כ למה היה צריך משה שוב להקהיל את בני ישראל, הרי כולם היו שם? (- עפ"י משכיל לדוד).

"ויקהל משה", למחרת יום הכיפורים כשירד מן ההר - (עי' שי למורא למה לא צוה אותם על מלאכת המשכן ביום הכיפורים, רק הוצרך שוב להקהילם למחרת).

ב. מה הוא לשון "ויקהל"?

وهוא לשון "הפעיל", (הכוונה שצוה אותם 'שיקהלו', ולא שהוא 'הקהיל' אותם - עפ"י ספר זכרון), שאינו אוסף אנשים בידים אלא הם נאספים על פי דיבורו, ותרגומו "ואכנוש".

ג. "ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש", למה הקדים אזהרת שבת לציווי מלאכת המשכן?

לומר שאינו דוחה את השבת, (שהייתי אומר שכיון שמלאכת המשכן היא לצורך עבודה ועבודה עצמה דוחה שבת, א"כ גם מלאכת המשכן יהא מותר - עפ"י משכיל לדוד ומבואר כך במכילתא).

ד. "לא תבערו אש בכל מושבתיכם" וגו', למה כתבה התורה מלאכת הבערה במיוחד?

יש מרבתינו אומרים הבערה ללאו יצאת, (לומר שאין בה כרת וסקילה אלא לאו בעלמא - רש"י סנהדרין ל"ח:). ויש אומרים לחלק יצאת, (פי' שלא תאמר שאינו חייב סקילה עד שבת בכל המלאכות, לכך יצאה הבערה מן הכלל "לחלק" ומלמד על הכלל כולו, מה הבערה מיחדת שהיא אב מלאכה וחייב עליה בפני עצמה, אף כל שהוא אב מלאכה חייבין עליה - רש"י יבמות ו').

י. "ואת מנורת הזהב ואת כליה", איזה כלים?

מלקחים ומחתות, (צבתות וכלי איסור דשן הנרות לניקוי המנורה לפני ההדלקה - רש"י פרשת תרומה כ"ח ל"ח).

יא. "ואת נרותיה", מה הכוונה?

לוצי"ש בלע"ז (מנורות - אוצר לעזי רש"י), בזיכים שהשמן והפתילות נתונים בהן.

יב. "ואת שמן המאור", למה צריך חכמי לב לזה?

אף הוא צריך חכמי לב, שהוא משונה משאר שמנים כמו שמפורש במנחות (פ"ו). מגרגרו בראש הזית (כמו שמוכא בריש פרשת תצוה), והוא "כתית" ו"זך".

יג. "ואת מסך הפתח לפתח המשכן", מה הכוונה?

וילון שלפני המזרח, שלא היו שם קרשים ולא ריעות.

יד. "את קלעי החצר את עמודיו ואת אדניה", למה כתוב "עמודיו" לשון זכר, "אדניה" לשון נקבה?

הרי חצר קרוי כאן לשון זכר ולשון נקבה, וכן דברים הרבה (עיין רש"י פרשת וישלח בראשית ל"ב ט').

טו. "ואת מסך שער החצר", מה הכוונה?

וילון פרוש לצד המזרח עשרים אמה אמצעיות של רחב החצר שהיה (פירוש כל החצר) חמשים רחב וסתומין הימנו לצד צפון חמש עשרה אמה וכן לדרום שנאמר (שמות כ"ז י"ד) "וחמש עשרה אמה קלעים לכתף".

טז. "את יתדת המשכן" וגו', מה הם יתדות?

"יתדות" לתקוע (בארץ), ולקשור בהם סופי הריעות בארץ שלא ינועו ברוח.

יז. "ואת מיתריהם", מה הם?

חבלים לקשור.

יח. "את בנדי השרד", מה הם?

לכסות הארון והשלחן והמנורה והמזבחות בשעת סילוק מסעות.

יט. "ויבואו האנשים על הנשים", מה הכוונה?

עם הנשים וסמוכים להם, (עי' שי למורא בשם באר מים חיים לפי שאין מקבלין צדקה מהנשים אלא בידיעת הבעלים וברשותם, וגם הבעל אינו רשאי לתת במתנה תכשיטי אשתו בלי רצונה, רק צריך שיהא יד שניהם שוים בה).

כ. "וכל איש אשר נמצא" אתו תכלת וארגמן ותולעת שני וגו' הביאו", כתוב כאן מינים הרבה ולמה כתוב 'נמצא' לשון יחיד ולא 'נמצאו' (עפ"י משכיל לדוד).

"וכל איש אשר נמצא אתו", "או" תכלת, "או" ארגמן, "או" תולעת שני, "או" עורות אליים, "או" תחשים, (שכוונת הכתוב או זה או זה) כולם הביאו.

כא. "וכל הנשים אשר נשא לבן אותנה בחכמה מוּו את העזים", למה כתוב כאן זאת, מה החשיבות בזה?

היא היתה אִמְנוּת יתירה, שמעל העזים היו טוּוּיִן אותן, (ויהיה פירוש "את העזים" - 'מן העזים' - עפ"י באמ"ח), ועיין שי למורא למה הוצרכו לזה לטוּוּת אותן מעל העזים.

כב. "והנשאים הביאו את אבני השפה", למה כתוב את נדבת הנשאים לאחרונה?

אמר רבי נתן מה ראו נשיאים להתנדב בחנוכת המזבח תחילה ובמלאכת המשכן לא התנדבו בתחילה, אלא כך אמרו נשיאים, יתנדבו ציבור מה שמתנדבין, ומה שמחסרין אנו משלימין אותו, כיון שהשלימו ציבור את הכל שנאמר "והמלאכה היתה דים", אמרו נשיאים מה עלינו לעשות הביאו את אבני השפה וגו', לכך התנדבו בחנוכת המזבח תחילה.

כג. איך זה מרומז כאן בפסוק על זה?

לפי שנתעצלו מתחילה, נחסרה אות משמם, "והנשאים" כתיב.

כד. "ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא ה' בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה", למה מייחס הכתוב את בצלאל עד 'חור'?

"חור" בנה של מרים היה, (שנהרג על מעשה העגל לפי שהמשכן כפרה על אותו מעשה - עפ"י לבוש האורה). וכן בזכות מרים שמסרה נפשה על ילדי ישראל במצרים כשהיתה מיילדת - בשם ספה"ק).

כה. "הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן", למה בחר ה' דוקא את "אהליאב משבט דן"?

"ואהליאב" משבט דן, מן הירודין שבשבטים מבני השפחות, והשוהו המקום לבצלאל למלאכת המשכן והוא מגדולי השבטים לקיים מה שנאמר "ולא נכר שוע לפני דל", (ולא ניכר לפני הקב"ה בין שר לדל, "שוע" - "שר" - עפ"י רש"י מצודת דוד איוב ל"ד י"ט).

כו. ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא "מדי העבודה" מה הכוונה?

"מדי העבודה", יותר מכדי צורך העבודה.

כז. "ויכלא העם מהביא", מה פירוש "ויכלא"?

לשון מניעה, (שנמנעו והפסיקו להביא).

כח. "והמלאכה היתה דים לכל המלאכה", מה הכוונה?

ומלאכת ההבאה היתה "דים" של עושי המשכן, (מזה שלא כתוב "היתה דיה" שאז היה מובן שהמלאכה היתה דיה לעצמה, ועכשיו שכתוב "דים" הכוונה שהמלאכה היתה דים לעושי המלאכה).

כט. "לכל המלאכה ותותר", מה הכוונה לכל המלאכה? (שונה ממה שכתוב בתחילת הפסוק "והמלאכה היתה" וגו').

"לכל המלאכה" של משכן (מלאכת המשכן - עפ"י באמ"ח).

תפילות ממורינו הרב שליט"א

(מתוך רבבות התפילות)

רבוננו של עולם, מחיה מתים ברחמים רבים, אלקים חיים ומלאך עולם. רחם עלינו, החיינו והקימנו, קדשנו וטהרנו מטמאות מת, שהיא אבי אבות הטמאות, ונזכה על ידי זה לקבל את חג הפסח הקדוש זמן חרותנו בקדשה נוראה ועצומה, עד שיהיה נכנע ונתבטל חכמת הטבע שמושם אחיות הסמרא אחרא, ונזכה להאמין בנפיקה הקדושים, ביציאת מצרים ובקריעת ים סוף, נאמין שהכל מתנהג בהשגחה נפלאה בלי שום דרך טבע כלל, שהכל מתנהל באופן שיתגלה יהודך ואחדותך בעולם, ואז תעשה עמנו נסים ונפלאות לטובה, תוריד שתי דמעות לים הגדול ותעשה סוף וקץ מכל העפוסים הרודפים אותנו, שיר חדש נשיר לך על גאלתנו ועל פדות נפשנו, שיר של השגחה שיר של נפלאות.

אנא ה', רחמן מלא רחמים, הסדן מלא חסדים, הושב מחשבות לכל ידח ממנו נדח, אשר מחשבות לבו לכל דור ודור, אתה התקנת לנו לילות סדר, פסחים וזבחים, למען נזכר כי פדיתנו מטמאות עונותינו ונשאתנו על כנפי נשרים והולכתנו בעמוד אש וענן. רחם עלינו בכחו הגדול של משה רבינו מהימנא ובכח כל הצדיקים האמתיים שהם בבחינתו, גלה לנו את הנסים והנפלאות שאתה עושה עמנו בכל דור ודור, זכנו בלילה זה לשומרים בו פעמים את החלל שיתגלו בפנינו נסיד ונפלאותיך שאתה עושה עמנו בכל שעה ורגע.

מלא רחמים, גדול העצה ורב העלילות, אדון הנפלאות, עשה בנפלאותיך ותן כח לצדיקיך הגדולים והנוראים, גם בדור הזה, ובפרט בחג הפסח הזה, לעשות עמנו נסים ונפלאות, באשר עשית עמנו במצרים, תן להם כח להחזירנו באבותינו בתשובה שלמה, שמע קולנו באשר שמעת ועקתם ונאקתם של אבותינו במצרים, וזכנו גם אנו כמותם בזכות הצעקות והזעקות השועות והנאקות לתשובה שלמה ולדבקות אמיתית בך, זכנו להפיר שאין עוד מלבדך, וכשם שהבאת על אויביהם את עשרת המכות וקרעת להם את הים, כן תקרא גם לנו דוד, תפדנו גם אנו מאויבינו ותוציאנו מאפלה לאורה. כי אנו מאמינים באמונה שלמה, שגם בעת בדור שפנה אתה יכל לעשות נסים ונפלאות כמו שעשית עמנו ביציאת מצרים, בכח הצדיקים האמתיים שהם בבחינת משה הנמצאים בכל דור ודור, כי אם היינו מוצאים אותם ושוועים בקולם, הרי מיד היינו נושעים בנסים ובנפלאות עצומים ובמוראים גדולים, והיה מקים בנו הפסוק "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", כי אתה כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה ואתה עושה נפלאות גדולות עד אין חקר נסים ונפלאות עד אין מספר.

אנא ה' "עשה ארץ בכחו, מכין תכל בהקמתו, ובתבונתו נטה שמים", "הנותן פים דרך ובמים עוים נתיבה", בדתך תהומות נבקעו ובנאותך שחקים. אתה הוצאתנו בחג הפסח הקדוש והנפלא הזה מכל המצרים במסות באותות ובמופתים, במלחמה ביד חזקה ובזרוע נמויה, בעמוד ענן יומם ובעמוד אש לילה, מה רבו מעשיך ה', רבו נפלאותיך בכל הדורות, נפלאותיך ומהשבתך אלינו אין ערך אליה, אנדה ואדברה, עצמו מספר, איך אשא פני אליך ביום קדוש ונורא זה, איך ארים ראשי מול גדל חסדיך, אשר נמלת עמי מיום שהאצלת נשמתך והעברת אותה דרך כל מיני עולמות, כדי לזכותני להגיע לתכלית הנצחית, להגיע להשגת פנים בפנים, כמו שהבטת את משה עבדך "בהוציאת את העם ממצרים תעבדון את האלקים על הנה הזה", כי כל תכלית יציאת מצרים, למען נקבל את התורה הקדושה באותות ובמופתים, בקולות ובקריים עלינו נגלית ובקול שופר עלינו הופעת, פנים בפנים עמנו דברת, ודברך שמענו מתוך האש, וכל העולם בלוי חל וזע מפניך, מיציאת מצרים ועד מתן תורה. ועתה בהתקרב הלילה הקדוש הזה ליל הסדר רעוא דרעיון, אני עומד נרעש ונפחד מול עצמת חסדיך ופלאיך המתחדשים בכל דור ודור ובכל שעה ושעה, וכל עשתונותי ומחשבותי נסערים עלי, כי בו נשפעים כל המחזין, ובו אוכל לקבל תבונה חדשה ודעת נכונה לעבודך באמת ביראה ובאהבה, בו אוכל לתקן את כל חטאי ועונותי, לבער את החמץ מכל גבולי ולהסיר מלבי בתכלית השלמות שאין שלמות אחריו, כי אפשר לזכות בלילה זה לתקון חטא עין הדעת בשלמות ולבטל את גזירת המיתה מן העולם.

רבוננו של עולם, אין לי פתחון פה לעמוד לפניך, בוש ונכלם אני מול הדרת קדשך, כי כבר עברו עלי לילות סדר ללא שום התעוררות ויציאתי מהם ללא שום התעלות, לילות שבהם כבר יכלתי לזכות לכל המעלות ואף לתהית המותים. אנא רבוננו של עולם, בעל הרצון, בעל הרחמים, אחד יחיד ומיוחד, הבורא לילה זה עוד קדם הבריאה, והמוריד בו בכל שנה טל של תחייה, טל שברך בו בעת הזאת בחור האבות, טל שכל עיני יושבי ארץ אליו מרחלות, אנא רחום וחנן מלא רחמים, השקיפה עלי בהמלה מפעונים, ביום בו בפלים לתושיה למעוננים, ביום שאתה מוריד טל של תחיית המתים.

צדיק מושל יראת אלהים

כי הנה הכלל כי הממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו כמו שדרשו חז"ל "צדיק מושל וכו' מי מושל בי - צדיק. וזהו בחינת "יוסף הוא השליט" (ליקוטי מוהר"ן ל"ד ח"א).

מזכיר שם הצדיק - והדרך פתוח לפניו

ב' אלפים-תתכ"ז) סיפר בחור יקר מאנשי הצדיק שהלך לכותל המערבי דרך שער שכם - וזה היה בתקופה האחרונה שזה זמן רמאדן של הערבים וידוע שהמקום צפוף באלפי ערבים וקשה מאד לזוז שם מגודל הצפיפות ומצא עצמו מוקף בהמון ערבים - והזכיר שם הצדיק - **רבש"ע פתח לי הדרך שאוכל לעבור ולהגיע לכותל המערבי - בזכות מוריני הרב ר' אליעזר בן עטיא שליט"א** - ופתאום ללא שום הסבר ע"פ טבע נעשה כמו שביל ועובר ביניהם בקלות - ואח"כ הגיע לאיזה מחסום של הצבא של הציונים וג"כ שם יש עיכוב שמעכבים כולם ולוקח זמן עד שעוברים - אבל שוב התפלל בזכות הצדיק - ועבר במהירות בלי שום עיכוב.

פורים המשולש עם מרדכי היהודי שבדורינו - אלפים מעם קדוש הגיעו לשמוח עם הצדיק

ב' אלפים-תתכ"ח) **"ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה"** - הפסוק הזה הוא הפירוש המלא על מה שזכינו בדורינו עם הצדיק הקדוש והנורא שכל רגע ורגע הוא צועק ומכריז בפרסום שמהדהד מסוף העולם ועד סופו **"ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה"** נוכח גלי הכפירה והאפיקורסות האוירה של ההפקרות שכוחות הרשע שלוחי המן עמלק ימ"ש (כמו שהרב שליט"א צעק השבוע בליל ג' אחרי תפילת מעריב שהחילוניהם הם עמלקים ממש ולא רק מזרע עמלק) טורחים בכל כוחותיהם האחרונים להשליט בתוככי ארץ הקודש ועיר הקודש בפלטרין של מלך חיים של הפקרות בלי תורה בלי קדושה וצניעות עד כדי כך שמעיוזים לעשות כאן מצעד תועבה במרידה נוראה וגלויה במלך מלכי המלכים - **ממש נורא ואיום** - ולעומת זה השי"ת שלח לנו מלאך מושיע **צדיק וקדוש שאינו יודע שם פשרות** וכל הזמן הוא מכריז בקול רעש גדול להתוודע ולהגלות כי ה' הוא האלקים, וחץ מתורה ותפילה ושמחה בהשי"ת אין שום דבר והכל דמיון כוזב, וכל לילה אחרי מעריב הרב שליט"א מכריז סדר לימוד כך וכך דפים עד חצות והנשים יגמרו תהלים וכו', וזה ממש כצנינים בעיניהם של הפוקרים שכל הזמן לוטשים עיניהם על בני ציון היקרים לבטלם מתורה ותפילה ולקרר עוד ועוד ההתלהבות והאש היוקדת בלבם הטהור ע"י כל מיני לימודים זרים וסיפורים שאין להם שום שייכות ליהדות ר"ל.

פורים הרביעי עם הצדיק - אחרי שכוחות הרשע רדפו את הצדיק - ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם

ב' אלפים-תתכ"ט) אסור לשכוח הניסים ונפלאות החסדים למעלה מהטבע שהשי"ת עושה עם ישראל - אחרי ארבע שנים שאנו זוכים להיות עם הצדיק הקדוש בחג הפורים - וכולנו זוכרים המצב הנורא הרדיפות שרדפו את הצדיק המאסרים המשפטים הצעקות והזעקות מול בתי המשפט שעמדנו שם שמונה שעות עשר שעות בזעקות ושוועות שהשי"ת יפתח שערי שמים לתפילתינו ויופסקו הרדיפות של כוחות הרשע נגד צדיק דורינו - ולא היה נראה שום פתח תקוה ושוב עצרת ושוב משפט - וכמה אנו צריכים להודות להשי"ת שפתאום בלא שום שכל והגיון צדיק מצרה נחלץ, וכבר פורים רביעי שאנו זוכים להיות עם הצדיק בקריאת המגילה והתפילות המלאים חיות ושמחה וכל הזמן נתווספים עוד ועוד יהודים אשר לא כרעו לבעל ובאים ומשתתפים מכל קצוות הארץ (וכן מחו"ל) ונתקיים הפסוק **"כי האיש מרדכי גדול ושמעו הולך בכל המדינות"**, וזה התגלות עצום ופרסום האמונה הק' בכל העולם כולו שאין עוד מלבדו אין עוד ממש - וכל הרשעה כולה כעשן תכלה כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ - כי לה' המלוכה ומושל בגוים, אמן.

קריאת המגילה בליל פורים במתינות - ובהתעוררות עצום

ב' אלפים-תת"ל) בליל פורים מוריני הרב שליט"א נכנס לתפילת מעריב אחרי הצום של תענית אסתר במעמד של כאלפים אנשים נשים וטף ועם כל זה שהציבור היה בצום אבל עם הצדיק הקדוש והנורא הרי כל עניני הגוף לא תופסים מקום וגם אשר רוב הציבור עומדים על הרגלים בצפיפות עצום אבל הצדיק מתחיל בהתלהבות ובהתעוררות עצום פרק כ"ב על אילת השחר עם הציבור הק' מילה במילה - ואח"כ תפילת מעריב במתינות ובנעימות בנוסח ובניגונים ואח"כ קריאת המגילה ע"י הצדיק ולא שייך בכלל לתאר מעמד נורא ואיום זה וכמו שהרב שליט"א תמיד אומר שזה זמן שכל שערי שמים פתוחים והצדיק קורא את המגילה וכמה פעמים הוא פורץ בבכי קורע לבבות ואין שום השגה מה שהצדיק פועל להמתיק מעם ישראל - ואחרי כן הקהל פורץ בשמחה עצומה **"שושנת יעקב שושנת יעקב צהלה ושמחה"** בניגון הידוע של ברסלב ומי שלא ראה שמחה זו לא ראה שמחה מימיו,

ואין ספק שזה מראה שאנו כבר קרובים מאוד לגאולה הקרוב ולהתגלות כבוד מלכות שמים בבנין בית המקדש השלישי אמן.

מלחמת הצדיק נגד כחות הרשע - לימוד הגמרא הק' - סיפור מזעזע

ב' אלפים-תתל"א) לקראת פורים פורסם כאן בגליון על הפעולות הקדושות של הרה"ח ר' אברהם מיינץ הי"ו שמקבץ כל ערב ילדי התשב"ר הקדושים ולומד איתם גמרא בנעימות שאין לשער - וסיפר לנו הרה"ח הנ"ל סיפור מזעזע שיש ארגון של הציונים שנקרא "יחדיו" והם מוכנים לתת תקציבים עבור פעילות אם ילדי תשב"ר בשעות הערב - אבל התנאי שלהם שלא ילמדו איתם גמרא רק טיולים ובילויים וכו' וכו' וזה ממש מזעזע **המלחמה הנוראה של כוחות הרשע** פשוט להשכיחם תורתך, מה איכפת להם שילמדו גמרא, וכולנו שומעים כל לילה ההכרזה של **הרב שליט"א** אחרי מעריב סדר לימוד שילמדו כך וכך דפי גמרא, זה לעומת זה כח קדוש אדיר של צדיק דורינו שכל כולו תורה וקדושה, ומצד שני שלטון כופר שכל מאוויים ורצונם איך לקרר הניצוץ הקדוש וחותרים בכל מיני תחבולות להרחיק ילדי ישראל הקדושים מהתורה הקדושה - ואין שום עצה רק לנתק כל קשר איתם ולהצטרף לגיון של מלך מלכי המלכים שנתן לנו תורת אמת והם חיינו ואורך ימינו וכל ישראל יחזרו בתשובה.

מצא דירה בירושלים עיה"ק באופן פלא

ב' אלפים-תתל"ב) סיפר אברך יקר מאנשי הצדיק שזה הרבה זמן רוצה לעבור לגור בירושלים עיה"ק ולא מצליח למצוא דירה והנה לאחרונה הוא חולם **שהרב שליט"א** אומר לו **למה אתה לא מגיע לגור בירושלים עיה"ק** והתעורר, ופלאי פלאות לאחר יומיים הוא מצליח למצוא דירה בלא שום קושי וזה ממש גילוי נפלא איך שהצדיק פעל ישועה עבורו.

דיבורים קדושים בוערים כלפידים ועובדות וסיפורים מצדיקי הדורות ומרבינו הקדוש והנורא הנחל נובע מקור חכמה זי"ע ועכ"ל ותלמידיו הקדושים ובפרט מצדיק דורינו מורינו הרב שליט"א בענין שמירת גחלת החינוך הטהור בלי שום תערובות זרים ח"ו

הצה"ק רבי יוסף חיים זוננפלד זי"ע ועכ"ל - גאב"ד עיה"ק ירושלים תוב"ב

(ליום היארצייט י"ט אדר)

הנה"ק השרף מבריסק ר' יהושע לייב דיסקין זי"ע ועכ"ל שלח את תלמידו המובהק רי"ח זוננפלד זצוק"ל להכריז את החרם נגד לימוד שפות זרות עם התשב"ר בליל שב"ק בביהכנ"ס חורבת ר' יהודה החסיד בעיר העתיקה, ורי"ח הלך שם במסי"נ ואע"פ שידע שיש שם משכילים והם לא ישתקו לו, הלך והכריז את החרם בעזות דקדושה בלא שום פחד, וכמה מהמשכילים התנפלו עליו והיכו אותו מופלאות רח"ל, (ווידוע המשך הסיפור שאחרי זמן נענשו מן השמים באופן נורא ר"ל).

(הסיפור במלואו מובא בספר "מרא דארעא דישראל")

הגליון מוקדש

לע"נ ר' יוסף יצחק ב"ר יחיאל זצ"ל.

לע"נ רבקה בת בודם ז"ל.

לע"נ האשה הצדקנית ליבא ב"ר אליעזר הלוי ע"ה.

לישועת והצלחת שלום בן ליבא נ"י / להצלחת ר' אלתר חיים בן ליבא נ"י

לישועת והצלחת מורינו הרב ר' אליעזר בן עטיא שליט"א • והרבנית תהילה בת לאה תחי'

יו"ל ע"י מכוון "שפי"ר אמר נחמני" דחסידי ברסלב עיר העתיקה ירושלים תובב"א

אפשר להשיג את הגליון בחנות ספרים ותשמישי קדושה בעין יעקב מול השיטבלאך במאה שערים